

[Lone Dybkjær.]

den enkelte kan følge med udviklingen, måske oven i købet deltage i de demokratiske beslutningsprocesser, men også fordi erhvervsvalg på et meget tidligt tidspunkt bliver problematisk i et dynamisk samfund. Man vil stå og skulle vælge noget, som man i virkeligheden ikke aner hvad er, fordi de job, man vælger til, på det tidspunkt overhovedet ikke eksisterer endnu.

Men når det er sagt, skal det også siges, at gymnasieundervisningen jo har to formål, nemlig dels det almindelige, dels en forberedelse til de videregående uddannelser, og herved kommer man ind på at diskutere, hvilke krav der må stilles til et uddannelses-system, der skal forberede til videregående uddannelser. Det betyder, at vi kommer til at diskutere hele spørgsmålet om niveauerne, det niveau, der skal være, og de krav, der skal være til optagelse.

Det er naturligvis altid svært at diskutere niveauer, og det er altid svært at diskutere, om niveauer øges eller ikke øges. Det er jo meget sjældent, at man i virkeligheden, når man taler om den slags ting, har nogle konkrete undersøgelser, der kan dokumentere udsagnene på et sådant område. Der er i hvert fald en enkelt ting, man kan sige om det, og det er, at den undervisningstid, der er i gymnasiet i dag, er væsentlig lavere, end den var for nogle år tilbage. Om det så fører til en niveausenkning, kan man, som jeg sagde, diskutere, men jeg tror dog, det er noget, man bliver nødt til at have med i baggrunden, når man diskuterer gymnasieundervisningen.

Det andet, vi må gøre os klart, er, at uddannelse er det eneste råstof, Danmark har, og derfor er det afgørende nødvendigt, at vi virkelig laver en fornuftig uddannelse og en uddannelse, der gør, at vi kan klare os i forhold til udlandet.

Dermed kommer jeg til det, der selvfølgelig er det kontroversielle spørgsmål i forbindelse med dette lovforslag, nemlig optagelsesbetingelserne. Hvis vi får fri adgang til gymnasiet, hvem er det så, der vil komme ind i gymnasiet? Vi er jo alle sammen interesseret i, at vi får de restgrupper, som der har været snakket om også i forbindelse med 10.-12. uddannelsesår, ind i et uddannelsessystem. Om det så skal være gymnasiet eller noget andet, må naturligvis af-

hænge af lyst og evner. Men noget af det, man kunne frygte, når man diskuterer en fri adgang til gymnasiet, er, at det netop ikke bliver de restgrupper, f. eks. fra ikke-studievante miljøer, der kommer ind i gymnasiet. Jeg tror derfor, det bliver nødvendigt, at vi kommer til at diskutere disse optagelsesbetingelser på en meget grundig måde, sådan at vi virkelig er klare over, hvilke grupper det er vi får taget ind i uddannelsessystemet, og sådan at vi er sikre på, at vi ikke når frem til en ikke-hensigtsmæssig niveausenkning i gymnasiet.

Vi er i øvrigt i tilknytning hertil, kan jeg sige, tilhængere af, at aldersgrænserne ophæves, og vi er også tilhængere af, at man fastholder kravet til tysk som en optagelsesbetingelse for gymnasiet.

Herudover kan vi, havde jeg nær sagt, naturligvis tilslutte os, at man prøver at etablere tilbud til handicappede, og vi er glade for, at der bliver sat et undersøgelsesarbejde i gang om det her spørgsmål, ligesom vi også kan tilslutte os, at der kommer en højere grad af individuel erhvervs- og uddannelsesvejledning.

Gerda Møller (KF):

For det konservative folkeparti er det foreliggende lovforslag det bedste bevis, vi kunne ønske os, på, at vi gjorde rigtigt i at gå så stærkt imod den nye folkeskolelov, som vi gjorde. Et af vore argumenter dengang var, at vi ikke ønskede at hjælpe enhedsskolen på vej, og det er altså lige det, folkeskoleloven nu skal bruges til med det foreliggende lovforslag til ændring af gymnasieloven.

Jeg må med det samme sige, at den konservative folketingsgruppe tager skarpt afstand fra undervisningsministerens forslag om at gøre det bestående gymnasium til et åbent gymnasium, som ikke stiller nogen som helst reelle krav til de elever, der skal optages i det, hverken krav om deltagelse i udvidet kursus eller krav om afgangsprøver for optagelsen. Det kræves blot, at man har fulgt undervisningen på 9. klassetrin, herunder også tilbudsfaget tysk fra 7. klasse.

I den forbindelse kan man nok undre sig over, at ministeren, når hun nu sætter denne adgangsbetingelse — der er altså en enkelt og med latin én til — da ikke, da hun lavede folkeskoleloven, lod tysk blive et